

[Gunhild Due.]

er fuldt af de forskellige mærkninger, der findes i dag, og som man som husmoder bør kende og vide, hvad de står for, det er alle mulige forskellige kruseduller og mærkelige tegn og sådan noget, og det forlanger man altså at forbrugerne skal kende. Det kan den helt eminente forbruger, som kan bruge al sin tid til at passe sit hus, måske også nok, men der er jo mange andre, som ikke er i den situation, og jeg synes, det er lige hårdt nok at forlange, at man skal være inde i alle disse ting.

Jeg tænker især på de arbejderkoner, der i forvejen har et tit tungt og anstrengende fabriksarbejde, som ikke får så forfærdelig meget i løn, og som derfor ikke er i stand til at købe sig de lettelser i hjemmet, som de egentlig burde have; de er altså dobbeltbeskæftiget. Da vi endvidere ikke har orket at planlægge vore byer ordentligt, så de må løbe fra Herodes til Pilatus og hente børn ét sted og købe ind et tredje sted og bo et fjerde sted og arbejde et helt andet sted, vil de mange gange være henvist til at gøre deres indkøb i en fart i den første og bedste butik, og derfor har de ikke muligheder for at sætte sig i den fornødne forbrugeroplysning.

Jeg er derfor ikke helt tilbøjelig til at sige, at vi kan lave en liberalisering af konkurrenceloven, når bare vi så til gengæld får mere forbrugeroplysning. Jeg mener, at vi må have forbrugeroplysning, men at vi samtidig må sætte visse grænser; vi må luge de værste tidsler op af hensyn til forbrugerne. Jeg kan ikke se andet.

Det andet lovforslag, om indseende med priser, er jeg naturligvis glad for; men der er jo det men ved det, at hvordan det kommer til at virke, afhænger også til dels af bevillinger til varedeklarationsnævnet, som jo må hjælpe med at deklare alle disse varer, som man meget stærkt kunne ønske blev deklareret.

Jeg vil gerne sige angående den frivillige varedeklaration, vi har haft indtil nu, at det er jo meget interessant af beretningen fra sidste år at se, hvor få fabrikanter der frivilligt går ind i dette arbejde, hvor få der tager denne deklaration. Det er jo egentlig lidt mærkeligt, når vi ellers altid hører, at dansk industri — vi hører det også fra håndværkerside — skal konkurrere

på kvalitet. Hvis det er rigtigt, og hvis vore varers kvalitet skulle være så meget finere end andre landes, så undrer man sig lidt over, at ikke flere fabrikanter frivilligt går ind i varedeklarationsarbejdet, og man undrer sig over andre ting, som man kan erfare, f. eks. at man sidder og bliver enig i dette nævn om, at man vil indføre de og de deklarationer, og så går fabrikanterne alligevel hjem og bruger dem ikke; det er f. eks. sket med termostatstrygejernene. Eller man har fabrikanter, som har nogle af deres varer deklareret, men så har de andre varer, som de siger er konkurrencevarer, dem behøver vi ikke at deklare. Det skal jo virke forvirrende på de forbrugere, der køber varer fra disse fabrikanter.

Jeg mener, at der er et vældigt behov for mere varedeklaration, men der er nok grænser for, hvor langt man kommer ad frivillighedens vej. Og så er der jo det, som altid er tilfældet, når det er forbrugernes sag, det drejer sig om: dels mangler der penge, dels sidder man i årevis i udvalg og drøfter tingene. Der har siddet et udvalg i varedeklarationsnævnet, som skulle deklare malervarer — det kan være nok så nødvendigt med den udvikling, vi har haft inden for det fag — men de har siddet i over 5 år, og der er ikke kommet en smule ud af det endnu. Sådan går det, når det er forbrugernes interesser, der skal varetages. Derfor er jeg stadig væk imod denne liberalisering af konkurrenceloven, for forbrugerne står alt, alt for usikkert.

Hilmar Baunsgaard: Da mit partis ordfører, hr. A. C. Normann, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle få bemærkninger til de fremsatte lovforslag.

Også jeg kan i det store og hele henvise til de bemærkninger, mit partis ordfører gjorde, da forslagene var til behandling i sidste samling. Jeg vil dog gerne knytte et par enkelte bemærkninger til det, der er kommet til udtryk i den af udvalget afgivne beretning for arbejdet i sidste samling.

Der har jo været drøftet og er fremsat i beretningen nogle bemærkninger om opinionsnævnstanken, og det står klart, at der i udvalget er både tilhængere og modstandere af et sådant nævn. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at man på det ret spinkle